

А. В. ЛАПКІН

**ОСНОВИ ПРОКУРОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В УКРАЇНІ**

Навчальний посібник у схемах

Видання п'яте, змінене та доповнене

Харків
«Право»
2018

УДК 347.963(477)
ББК 67.72(4УКР)
Л24

Рецензенти:

П. М. Каркач, кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри організації судових та правоохоронних органів Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, державний радник юстиції 3-го класу, Заслужений юрист України;

М. В. Руденко, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінально-правових дисциплін Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна, старший радник юстиції, Заслужений юрист України

Лапкін А. В.

Л24 Основи прокурорської діяльності в Україні : навч. посіб. у схемах / А. В. Лапкін. – Вид. 5-те, змін. та допов. – Харків : Право, 2018. – 152 с.

ISBN 978-966-937-467-7

У навчальному посібнику у схематичному вигляді викладаються основні положення організації та діяльності органів прокуратури з урахуванням нового Закону України «Про прокуратуру», Конституційної реформи щодо правосуддя та оновленого законодавства станом на 01.09.2018 р. Навчальний посібник структурно і за змістом відповідає програмі навчальної дисципліни «Основи прокурорської діяльності», яка викладається у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого. Поданий матеріал дає можливість акцентувати увагу на основних положеннях організації та діяльності прокуратури і являє зручну форму опанування знаннями у цій площині.

Для студентів та викладачів вищих юридичних навчальних закладів і факультетів, практичних працівників прокуратури, суду та інших правоохоронних органів України.

УДК 347.963(477)
ББК 67.72(4УКР)

ISBN 978-966-937-467-7

© Лапкін А. В., 2018
© Видавництво «Право», 2018

Перелік умовних скорочень

АРК	– Автономна Республіка Крим
ВКП	– Всеукраїнська конференція прокурорів
ВР	– Верховна Рада
ВРП	– Вища рада правосуддя
ВС	– Верховний Суд
ГВП	– Головна військова прокуратура
ГП	– Генеральний прокурор
ГПК	– Господарський процесуальний кодекс України
ГПУ	– Генеральна прокуратура України
ДБР	– Державне бюро розслідувань
ДВС	– Державна виконавча служба України
ДКВС	– Державна кримінально-виконавча служба України
ЗМІ	– засоби масової інформації
ЗУ	– Закон України
ЄРДР	– Єдиний реєстр досудових розслідувань
ЄСПЛ	– Європейський суд з прав людини
КАС	– Кодекс адміністративного судочинства України
КВК	– Кримінально-виконавчий кодекс України
КДКП	– Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів
КК	– Кримінальний кодекс України
КМУ	– Кабінет Міністрів України
КПЕПП	– Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів
КПК	– Кримінальний процесуальний кодекс України
КСУ	– Конституційний Суд України
КУпАП	– Кодекс України про адміністративні правопорушення
МВС	– Міністерство внутрішніх справ України
Мін'юст	– Міністерство юстиції України
НАБУ	– Національне антикорупційне бюро України
НАПУ	– Національна академія прокуратури України
НП	– Національна поліція
ОВС	– органи внутрішніх справ
ООН	– Організація Об'єднаних Націй
ОРД	– оперативно-розшукова діяльність
ПАРЄ	– Парламентська Асамблея Ради Європи
РЄ	– Рада Європи
РПУ	– Рада прокурорів України
САП	– Спеціалізована антикорупційна прокуратура
СБУ	– Служба безпеки України
СНД	– Співдружність Незалежних Держав
ЦПК	– Цивільний процесуальний кодекс України

Тема 1. Предмет та система курсу «Основи прокурорської діяльності»

Схема 1. Предмет та структура курсу «Основи прокурорської діяльності»

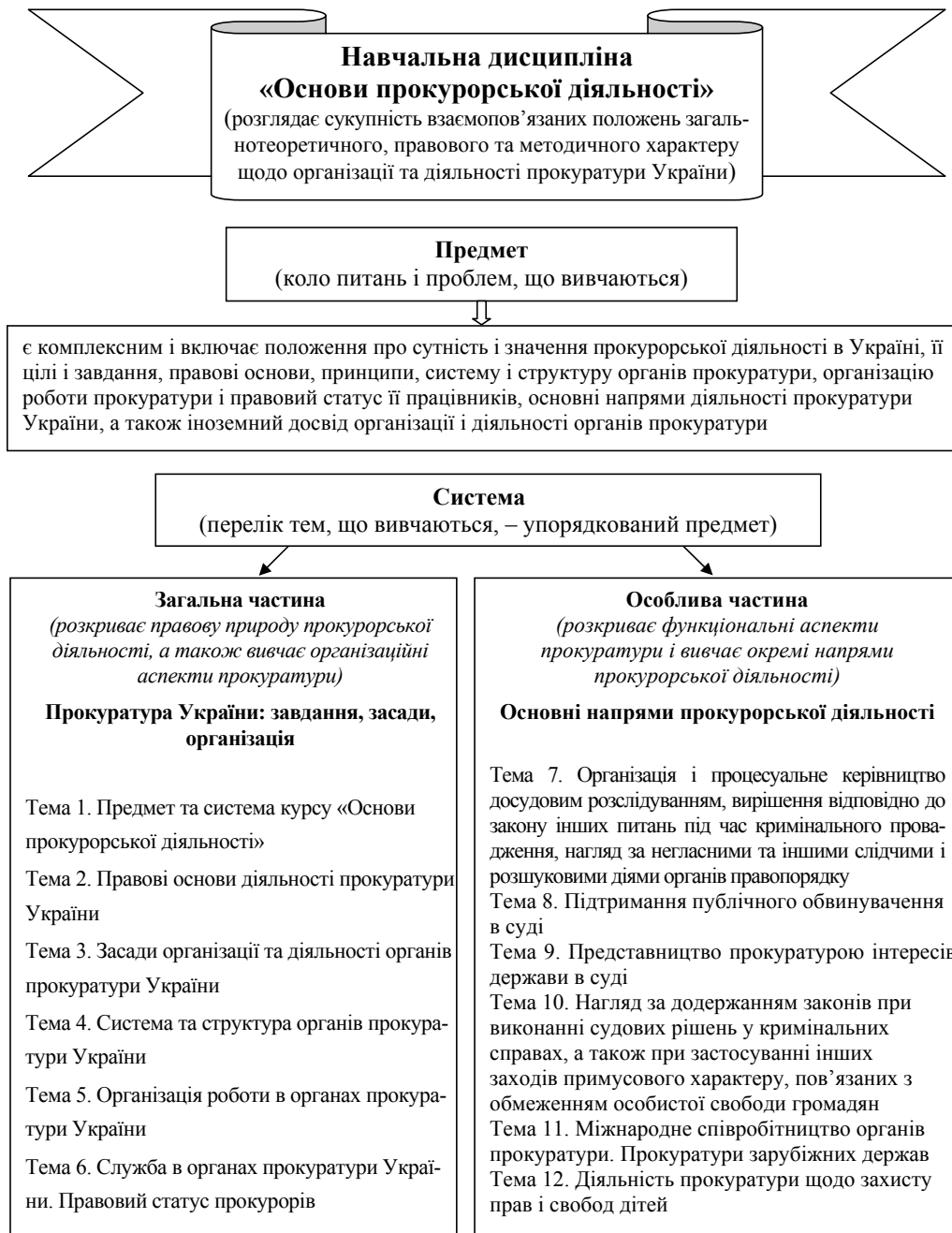

Схема 2. Співвідношення курсу «Основи прокурорської діяльності» з іншими навчальними дисциплінами

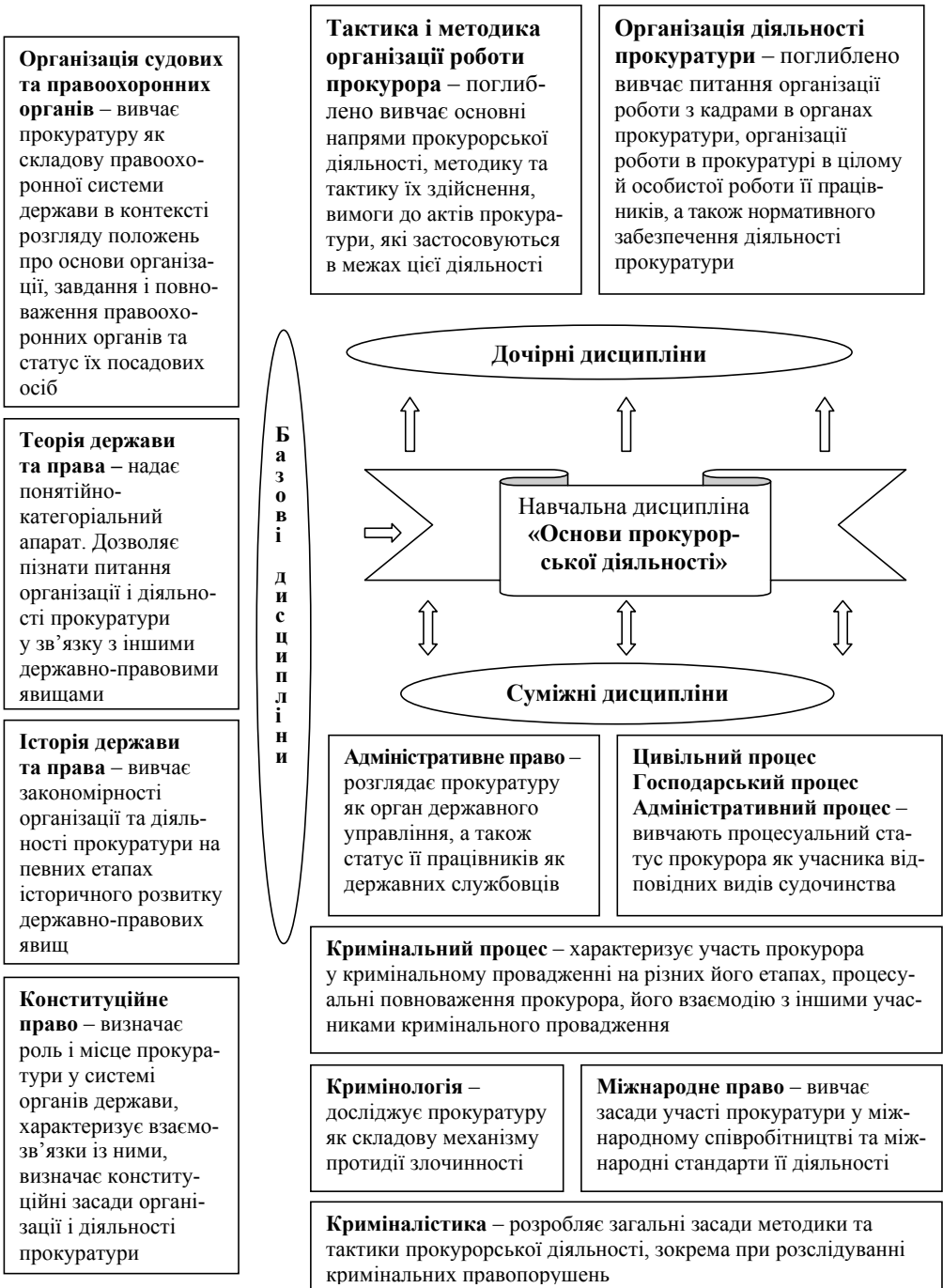

Схема 3. Історичне призначення, становлення та розвиток органів прокуратури України

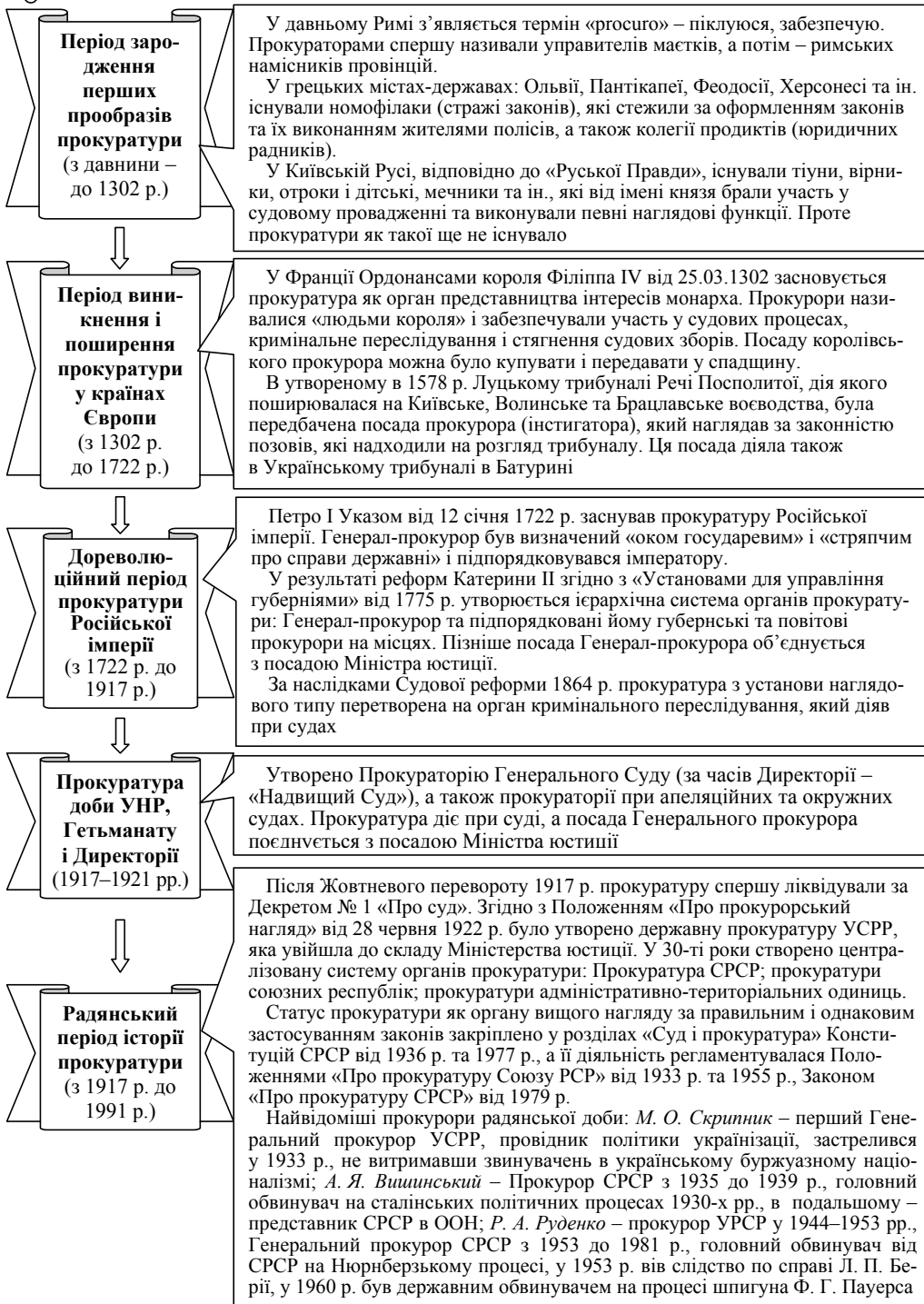
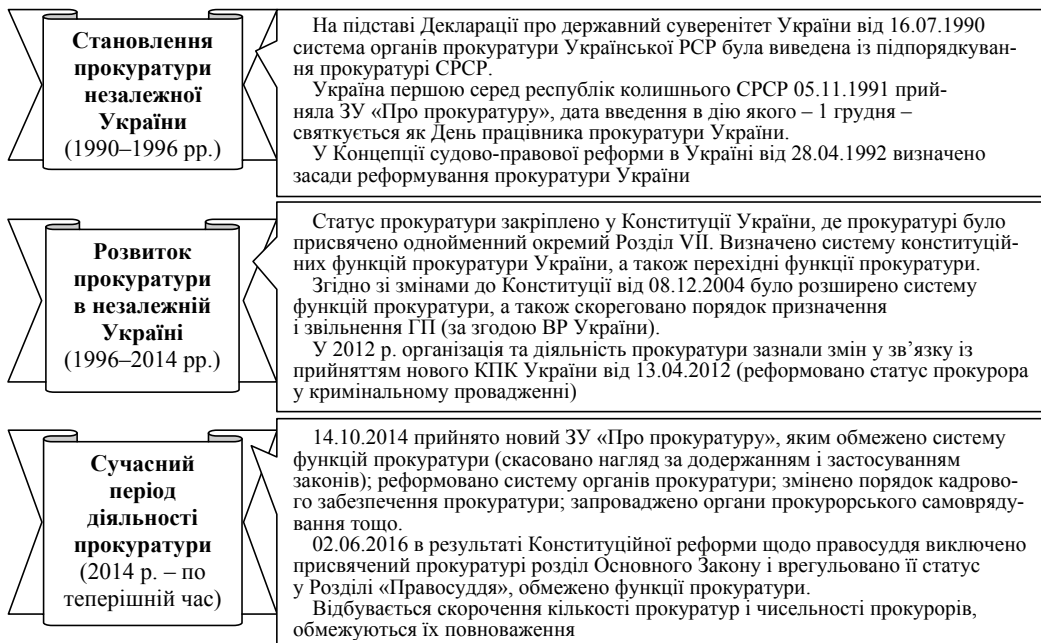

Схема 4. Розвиток прокуратури у незалежній Україні

Генеральні прокурори незалежної України

- В. І. Шишкін (04.09.1991 – 21.10.1993), не мав досвіду прокурорсько-слідчої роботи, був депутатом Верховної Ради України, в подальшому – суддя Конституційного Суду України.
- В. В. Дацюк (21.10.1993 – 19.10.1995), випускник Харківського юридичного інституту 1962 р., в подальшому – заступник голови Координаційного комітету по боротьбі з корупцією та орг. злочинністю.
- Г. Т. Ворсінов (19.10.1995 – 22.07.1997), випускник Саратовського юридичного інституту, Дійсний державний радник юстиції, в подальшому – радник голови Дніпропетровської ОДА.
- О. М. Литвак – в. о. ГП (22.07.1997 – 24.04.1998) – випускник Харківського юридичного інституту 1974 року, доктор юридичних наук, професор, у подальшому займався науковою діяльністю.
- Б. В. Ференц – в. о. ГП (24.04.1998 – 17.07.1998).
- М. О. Потебенько (17.07.1998 – 30.04.2002), був останнім Прокурором УРСР, а також народним депутатом України 1 та 4 скликань.
- М. В. Гарник – в. о. ГП (30.04.2002 – 06.07.2002), випускник Харківського юридичного інституту, державний радник юстиції 1 класу.
- С. М. Піскун (06.07.2002 – 18.12.2003, 10.12.2004 – 14.10.2005, 26.04.2007 – 24.05.2007), не мав досвіду прокурорської роботи, генерал-лейтенант податкової міліції, в подальшому – народний депутат України.
- В. В. Шемчук – в. о. ГП (24.05.2007 – 01.06.2007), в подальшому – народний депутат України.
- Г. А. Васильєв (18.11.2003 – 09.12.2004), випускник Харківського юридичного інституту, в подальшому – народний депутат України.
- О. І. Медведько (03.11.2005 – 26.04.2007, 01.06.2007 – 03.11.2010), випускник Харківського юридичного інституту 1980 року, Державний радник юстиції України.
- В. П. Пшонка (04.11.2010 – 22.02.2014), випускник Харківського юридичного інституту 1980 р., державний радник юстиції України, доктор юридичних наук, був звільнений з посади шляхом висловлення недовіри ВР України, залишив територію України через звинувачення у корупції і зловживаннях.
- О. І. Махницький – в. о. ГП (24.02.2014 – 18.06.2014), не мав досвіду прокурорської роботи, адвокат, народний депутат України 7-го скликання, в подальшому – радник Президента України.
- В. Г. Ярема (19.06.2014 – 10.02.2015), не мав досвіду прокурорської роботи, працівник ОВС, генерал-лейтенант міліції, народний депутат України 7-го скликання.
- В. М. Шокін (10.02.2015 – 03.04.2016), випускник Харківського юридичного інституту 1980 р., державний радник юстиції 2 класу.
- Ю. Г. Севрук – в. о. ГП (03.04.2016 – 12.05.2016), випускник Національної юридичної академії України ім. Ярослава Мудрого 1997 р., державний радник юстиції 3 класу, в подальшому – прокурор НАПУ.
- Ю. В. Луценко (з 12.05.2016 – по теперішній час) – не мав досвіду прокурорської роботи і вищої юридичної освіти, народний депутат України кількох скликань, колишній міністр внутрішніх справ

Схема 5. Місце прокуратури в системі державних органів України

Призначає на посаду та звільняє за згодою Верховної Ради України Генерального прокурора і завдяки цьому має вагомий вплив на ієрархічну та централізовану систему органів прокуратури України. Знаходиться поза сферою компетенції прокуратури

Після Конституційної реформи щодо правосуддя 2016 р. прокуратура формально втратила свій статус незалежного органу в системі поділу влади, проте фактично залишається єдиною і централізованою системою, яка при виконанні покладених на неї функцій взаємодіє з усіма гілками державної влади, але не належить до жодної з них

Схема 6. Мета та завдання діяльності прокуратури

Мета прокурорської діяльності (розкриває основне призначення прокуратури) – це захист прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави, що охоплює різні прояви діяльності в межах покладених на прокуратуру функцій щодо: 1) сприяння у реалізації таких прав, свобод та інтересів; 2) недопущення їх порушень шляхом попередження останніх та нагляду за додержанням таких прав, свобод та інтересів з боку інших уповноважених органів; 3) відновлення прав та інтересів, порушених неправомірними діями; 4) притягнення до відповідальності винних у порушенні прав, свобод та інтересів

Загальні завдання
(виконуються всіма прокурорами при здійсненні всіх покладених на прокуратуру функцій) – це захист:

прав і свобод людини. Є першочерговим завданням прокуратури, визначає зміст і характер покладених на неї функцій. Ідеться про захист соціально-економічних, політичних, особистих прав і свобод людини та громадянина, насамперед осіб, які потребують державної підтримки та допомоги (неповнолітніх, інвалідів тощо)

загальних інтересів суспільства. Діяльність прокуратури має бути спрямована на захист економічних, політичних, культурних, духовних та інших суспільних цінностей. Суспільні інтереси виражають загальні потреби членів суспільства, кожної окремої людини

загальних інтересів держави. Прокуратура як орган державної влади покликана захищати інтереси держави: забезпечення незалежності й обороноздатності України, фінансово-економічні інтереси держави, передусім у бюджетній та земельній сферах, належне функціонування системи кримінальної юстиції, а також пенітенціарної системи тощо

Галузеві (спеціальні) завдання
(реалізуються при виконанні окремих функцій прокуратури)

Завдання прокурора у судовому процесі (при підтриманні публічного обвинувачення і представництва інтересів держави у суді). Прокурор, який бере участь у розгляді справ у судах, додержуючи принципу незалежності суддів і підкорення їх тільки закону, сприяє виконанню вимог закону про всебічний, повний і об'єктивний розгляд справ та постановленню судових рішень, що ґрунтуються на законі

Завдання діяльності прокурора у кримінальному провадженні (процесуального керівництва і організації досудового розслідування тощо) – сприяти:

- 1) розкриттю кримінальних правопорушень, захисту особи, її прав, свобод, власності, прав підприємств, установ, організацій від злочинних та кримінально-протиправних посягань;
- 2) виконанню вимог закону про невідворотність відповідальності за вчинене кримінальне правопорушення;
- 3) запобіганню незаконному притягненню особи до кримінальної відповідальності;
- 4) охороні прав і законних інтересів осіб при здійсненні кримінального провадження;
- 5) здійсненню заходів щодо запобігання кримінальним правопорушенням, усунення причин та умов, що сприяють їх вчиненню

Завдання нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, – додержання законності під час перебування осіб у місцях тримання затриманих, попереднього ув'язнення, в установах виконання покарань, інших установах, що виконують покарання або заходи примусового характеру, які призначаються судом, додержання встановленого кримінально-виконавчим законодавством порядку та умов тримання або відбування покарання особами у цих установах, їх прав і виконання ними своїх обов'язків

Схема 7. Функції прокуратури: поняття та види

Основні напрями діяльності прокуратури, що безпосередньо виражають її сутність і призначення, передбачають особливі форми, методи і тактику здійснення

На прокуратуру не можуть покладатися функції, не передбачені Конституцією України, тобто їх перелік є вичерпним і обмеженим на рівні Основного Закону

Функції прокуратури

Передбачені ч. 1 ст. 131¹ Конституції України

Основні

Підтримання публічного обвинувачення в суді.

Діяльність прокурора у кримінальному провадженні, що полягає у доведенні перед судом обвинувачення з метою забезпечення кримінальної відповідальності особи, яка вчинила кримінальне правопорушення. Здійснюється в усіх кримінальних провадженнях за винятком випадків, коли прокурор відмовився від обвинувачення. Підтримання публічного обвинувачення розглядається у єдності із організацією і процесуальним керівництвом досудовим розслідуванням. Регламентується ст. 22 ЗУ «Про прокуратуру» та статтями 36, 37, 338–341 та ін. КПК

Організація і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку. Предметом є додержання законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, реалізація завдань кримінального провадження та формування публічного обвинувачення. Складові:

1) нагляд за додержанням законів органами, що провадять ОРД, та 2) організація і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням; 3) координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності. Регламентується ст. 25 ЗУ «Про прокуратуру», статтями 36, 37 КПК та ст. 14 ЗУ «Про оперативно-розшукову діяльність»

Представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом.

Полягає у здійсненні прокурорами від імені держави процесуальних та інших дій, спрямованих на захист у суді інтересів держави. Реалізується у виключних випадках, коли таке представництво не здійснюється уповноваженим органом держави або він відсутній. Регламентується статтями 23, 24 ЗУ «Про прокуратуру», статтями 56, 57 ЦПК України, статтями 53, 55 ГПК України, статтями 53, 54 КАС України, статтями 36, 127–130 КПК України, статтями 7, 12, 21 ЗУ «Про виконавче провадження»

Передбачені п. 9 Перехідних положень Конституції

Перехідні (тимчасові)

Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Предметом є додержання законності під час перебування осіб у місцях тримання затриманих, попереднього ув'язнення, установах, в яких засуджені відбувають покарання, де перебувають особи, щодо яких застосовані примусові заходи медичного або виховного характеру, та будь-яких інших місцях, до яких доставлено осіб чи в яких особи примусово тримаються згідно з судовим рішенням або рішенням адміністративного органу, додержання встановленого законом порядку та умов тримання осіб у цих установах, їх прав і виконання ними своїх обов'язків.

Регламентується ст. 26 ЗУ «Про прокуратуру», статтями 22, 24 КВК України, ЗУ «Про попереднє ув'язнення», КПК, КУпАП та ін.

Прокуратура продовжує виконувати цю функцію до набрання чинності законом про створення подвійної системи регулярних пенітенціарних інспекцій

Досудове слідство. Це діяльність слідчих прокуратури із з'ясування всіх обставин, що підлягають доказуванню при розслідуванні злочинів.

Регламентується КПК України. До підслідності прокуратури належать злочини, вчинені вищими посадовими особами держави, суддями, працівниками правоохоронних органів, військові злочини тощо.

Залишається за прокуратурою до початку функціонування органів ДБР. Після цього кримінальні провадження, розпочаті слідчими органів прокуратури, здійснюються ними до закінчення досудового розслідування, але не довше двох років, після чого у тримісячний строк передаються слідчим ДБР

З метою реалізації своїх функцій прокуратура здійснює міжнародне співробітництво

Схема 8. Сучасний стан, проблеми та перспективи удосконалення органів прокуратури України

Прокуратура України була і залишається одним із основних правоохоронних органів України, який відіграє важливу роль у механізмі стримувань і противаг та захисті прав людини

Проблеми і перспективи прокуратури

Проблеми фактично-го характеру (обумовлені системними негативними проявами, якими супроводжувався становлення української державності):

- *політична нестабільність*, яка призводила до частої зміни генеральних прокурорів (за роки незалежності змінилося 17 генеральних прокурорів, в той час як за роки радянської влади змінилося лише 12 прокурорів України та 11 прокурорів СРСР, а за 195 років існування прокуратури в Російській імперії – 33 генерал-прокурори). Намагання політичних сил впливати на прокуратуру у своїх інтересах;
- *економічна криза*, яка вела до недостатнього фінансування прокуратури та втрати кваліфікованих кадрів;
- *зубожіння і правовий нігілізм населення*, що ускладнюють роботу прокуратури;
- *поширення злочинності та корупції*, з одного боку, поставило перед прокуратурою додаткові завдання щодо боротьби з цими явищами. З другого боку, прояви злочинності і корупції серед окремих прокурорських працівників підживляють соціальний авторитет прокуратури

Проблеми організаційного характеру (є внутрішніми і складаються в системі органів прокуратури у зв'язку із прийняттям нового ЗУ «Про прокуратуру»):

- *удосконалення системи та структури органів прокуратури*: ліквідація спеціалізованих транспортних та природоохоронних прокуратур; створення місцевих прокуратур на базі кількох міських районних; структурна перебудова апаратів прокуратур тощо;
- *оновлення відомчої нормативної бази прокуратури* (регламенту, галузевих наказів ГП, положень та інструкцій тощо) відповідно до останніх змін у законодавстві;
- *кадрове забезпечення органів прокуратури*. Формування стабільного корпусу високоосвічених та кваліфікованих прокурорських працівників, достатнього для успішного виконання прокуратурою України покладених на неї завдань та реалізації функцій відповідно до вимог та порядку, передбачених новим ЗУ «Про прокуратуру». Підвищення матеріального забезпечення прокурорських працівників і престижу прокурорської професії;
- *створення та ефективне функціонування органів прокурорського самоврядування* задля самостійного колективного вирішення прокурорами питань внутрішньої діяльності прокуратури;
- *боротьба з бюрократизмом, формалізмом, запровадження демократичних стандартів в управлінні і діяльності органів прокуратури*, що базуються на засадах верховенства права, поваги до честі та гідності людини, заохочення ініціативи та нетерпимості до порушень авторитету прокуратури чи гідності прокурорського працівника

Проблеми правового характеру (стосуються інституціональної ролі та місця прокуратури в Українській державі):

- *визначення місця прокуратури серед органів державної влади*. Прокуратура України не належить до жодної гілки державної влади, що породжує політичні спекуляції і намагання підпорядкувати її іншим органам. В сучасних умовах прокуратуру доцільно розглядати як суміжний інститут судової влади, функціонально близький, але організаційно і структурно незалежний від неї;
- *перебудова функціональної спрямованості прокуратури*. Прокуратура України втратила ряд важливих функцій: нагляду за додержанням і застосуванням законів, нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, представництва інтересів громадянина у суді та досудового слідства, що суттєво обмежує її правозахисний потенціал. Існує тенденція до обмеження компетенції прокуратури лише сферою кримінального провадження і повної відмови від наглядових функцій;
- *удосконалення правових основ прокурорської діяльності*. Необхідність приведення у відповідність між собою конституційного, законодавчого та відомчого рівнів нормативного регулювання організації та діяльності прокуратури на основі єдиного бачення місця і ролі прокуратури у державі з урахуванням міжнародних стандартів, національних традицій і сучасних соціально-політичних реалій

Тема 2. Правові основи діяльності прокуратури України

Схема 9. Поняття і класифікація правових основ прокурорської діяльності

Це сукупність правових норм, які визначають засади організації та діяльності органів прокуратури України, встановлюють статус працівників органів прокуратури, регулюють правовідносини, що виступають об'єктом прокурорської діяльності, регламентують її порядок, визначають способи, методи і засоби її здійснення

Правові основи прокурорської діяльності

За юридичною природою:

- норми матеріального права (визначають правове положення прокуратури);
- норми процесуального права (регулюють процедури та форми прокурорської діяльності)

За характером:

- організаційні (регулюють організацію прокуратури та статус її працівників);
- функціональні (регулюють питання діяльності прокуратури)

Залежно від ролі у врегулюванні питань прокурорської діяльності:

- основні (регулюють головні питання організації та діяльності прокуратури);
- допоміжні (регулюють окремі аспекти прокурорської діяльності або суміжні правовідносини)

Залежно від специфіки:

- загальні (звичайні) норми (регулюють основний масив прокурорської діяльності);
- спеціальні (нетипові) норми (встановлюють завдання прокуратури, принципи її діяльності, визначення поняття «прокурор» та ін.)

За рівнем правової регламентації:

- міжнародно-правовий рівень (міжнародно-правові стандарти прокурорської діяльності);
- рівень національного законодавства України

За юридичною силою акта, де містяться норми:

- конституційні;
- рівня міжнародно-правових договорів;
- рівня законів;
- рівня підзаконних актів;
- рівня відомчих нормативно-правових актів

Залежно від предметної спрямованості норм:

- ті, що визначають місце прокуратури серед органів державної влади;
- ті, що встановлюють принципи організації і діяльності прокуратури;
- ті, що закріплюють систему і структуру органів прокуратури;
- ті, що регламентують правовий статус прокурорських працівників;
- ті, що регулюють організацію роботи і управління в органах прокуратури;
- ті, що розкривають питання реалізації функцій прокуратури

Проблемою правових основ прокурорської діяльності є те, що вони перебувають у процесі перманентного оновлення, що здійснюється у контексті судово-правової реформи в Україні. Відсутність єдиної концепції реформування прокуратури у незалежній Україні зумовлює їх нестабільність, наявність прогалин і колізій між різними нормами та суперечливий і непослідовний характер законодавчих змін. Обмеження ролі і функцій прокуратури в останні роки веде до звуження правових основ її організації і діяльності, а також зумовлює необхідність перегляду всього масиву норм, що склалися у цій сфері

Схема 10. Конституційні основи діяльності прокуратури України

Конституція України становить найвищий рівень регулювання прокурорської діяльності. Закріплення положень щодо прокуратури в Основному Законі свідчить про вагомую роль, яка відводиться прокуратурі в нашій державі

Конституція України

Загальну основу для правозахисної діяльності прокуратури закладають положення ст. 3, відповідно до якої «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави», а також Розділу II «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина»

Прокуратура згадується у таких статтях Конституції України: п. 25 ст. 85, що відносить до повноважень Верховної Ради України надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора; висловлення недовіри Генеральному прокуророві, що має наслідком його відставку з посади; п. 14 ст. 92, який вказує, що виключно законами України визначаються організація і діяльність прокуратури; п. 11 ст. 106, що визначає повноваження Президента України щодо призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора; п. 4 ст. 129, що проголошує як одну з основних засад судочинства підтримання публічного обвинувачення в суді прокурором; ст. 131, яка встановлює повноваження Вищої ради правосуддя щодо прокурорів та участь представників органів прокуратури у її формуванні

Окрема стаття 131¹ розділу VIII «Правосуддя»:

- визначає функції прокуратури;
- регламентує порядок призначення та звільнення Генерального прокурора, строк його повноважень та гарантії незмінюваності;
- з питань визначення організації та порядку діяльності прокуратури відсилає до закону

Тимчасові норми щодо прокуратури закріплені у п. 9 Перехідних положень (щодо продовження виконання функцій досудового розслідування та нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян), а також у **пп. 9–11 п. 16¹ Перехідних положень** (щодо строку повноважень Генерального прокурора та виконання прокуратурою функції представництва на перехідний період набрання чинності змінами до Конституції України щодо правосуддя)

Проблеми конституційного регулювання прокурорської діяльності:

- відповідно до змін до Конституції України щодо правосуддя замість окремого розділу прокуратурі присвячена єдина стаття у розділі «Правосуддя», хоча при цьому питання про віднесення її до судової влади однозначно не вирішене. Це суперечить ст. 6 Конституції України, яка передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову;
- закріплення в Конституції України системи функцій прокуратури не є доцільним, оскільки функції з часом можуть змінюватися, у той час як Основний Закон держави має підвищену стабільність, що може обмежувати потенціал прокуратури;
- визначаючи порядок призначення та звільнення Генерального прокурора, Конституція України не встановлює жодних вимог до нього, що дозволяє ситуативно змінювати ці вимоги під конкретну особу у ЗУ «Про прокуратуру»;
- внесені внаслідок конституційної реформи щодо правосуддя зміни до Основного Закону щодо прокуратури досі не відображені у галузевому законодавстві